

**Adamın bir yazısını atlamışız. Olur, ne yapalım. Onunla birlikte daldan dala sıçrayacak halimiz yok. Dahası, açıkça da yazmıyor, bir sürü boş yazı arasında gizliyor. Herhalde sadece kendi müritleri okusun diyedir.**

**Bir arkadaş yeni fark etmiş. Bana gönderdi. Önce bu enfes yazıyı olduğu gibi yayınlıyorum. Yazarı Mihrac Ural...**

150.dosya :“KIYAKLAR” GERÇEKLERDEN GÜÇLÜ DEĞİLDİR

(biz devrimciler “kıyak” değil, dürüstlük ararız. Çünkü biz düşmanlarımıza karşı bile dürüst olmayı ilke edinmişiz)

Birileri Mihrac Ural’a yine “kıyak” sunduğu sanısında.

“bu da kıyağım olsun.”

ayın onunda yakalanmışsın üzerindeki kimlik zeynel Eren allah bilir bu ismi bile unutmuşsundur. al sana belge.”

Töbe...Töbe...Diyeceğim

İlgili olan okusun,

Mihrac Ural 10 Mart 1978 tarihinde Ankara’da yukarı ayrancıda aralarında Binbaşı Eşber kod adlı Egeli bir yoldaş ve Rezzan adlı bir bayan yoldaş ve adını şu an hatırlamadığı bir yoldaşla yakalanmıştır. Zemin katta bir evdeydi. Evin penceresinden atlayıp kaçmaya kalkıştığında, polisler üzerine çullanıp tekrar yakalanmıştır.

Zeynel Eren, Samsun’lu bir eski yoldaş. Çok değerli bir yoldaştır. Örgütlenme çalışmaları sürecinde evinde ekmeğini yediğim, ailesini ailem gibi hala gördüğüm biridir. Kod adı değildir. Aynı tarihlerde örgüte yönelik operasyonlarda yakalandık. Siyasetle ilgilenmemekle birlikte dürüst ve demokrat olduğuna inancım tam biridir.

Mihrac Ural, Bursa’da bir iki gece Eşber Yağmurdereli’nin evinde kalmıştır. O günü Erol Harput MSN sohbetinde (24 Aralık 2009) şöyle dile getirmiştir: “Eşber Yağmurdereli’nin Annesi evde yattığımızdan dolayı çok tedirgindi (Eşber yoldaş, bizi yoldaşlarına duyduğu saygı gereği ebeveynlerinin yattığı odada ve yatakta yatsıya misafir etmişti. Annesi ise haklı olarak şunları söyledi “ Babanla baş koyduğum yastığa ve yatağa hiçbir yabancı girmemiştir, bundan sonra da girmesini istemiyorum” bn). Bu nedenle, evde kalmamayı tercih ettik. Seninle bir gece çulsuz bir otelde yatmak zorunda kaldık. Bursa Heykel’de kahvaltı yaptık. Para yetersizliği nedeniyle sabah kahvaltısından arta kalan çeyrek ekmekleri cebe koyup Bursa’dan çıktık.” (Erol Harput’la MSN, 24 Aralık 2009, saat:22.30 sonrası). Mihrac Ural doğrudan Ankara’ya yönelmiştir. Tahmini olarak bu olay 78 Mart ayı başlarında ya da en erken Şubat sonunda yaşanmıştır

Eşber’in, takip edildiğini işkencelerde bize gösterilen fotoğraflardan anladık. Tabii ki Eşber’in tek olarak takip edilmediği açık. Örgüte geçmişten gelen, itirafların bilgisi ve takibatların sonucu devam eden bir izlenme süreci olduğu açık. Biz hareketli yönetici ve kadrolar, ancak yerleşik birimlere gittiğimizde bizlerde o izlenmenin anaforuna takılıyorduk. Zamanı belli olmayan, önceden kararlaştırılmayan yer değiştirmelerimiz bu takibatı kırabiliyordu. Ancak yeniden bir yerleşik birime geçilince izlenme altına alınıyorduk.

Ankara emniyetinde önüme konan fotoğrafları göstererek, “Eşber’i tanır mısın?” dediklerinde “böyle birini hiç bilmiyorum” diye cevap verdim. Tek çare, “öğrenci olduğumu, yasal olan Cephe dergisini satarak birkaç kuruş kazandığımı, bu amaçla Bursa’ya gittiğimi” söyledim. Bursa’da ise “yolda, karşıdan karşıya geçmeye uğraşan “âma” bir adam gördüm ve bunu kolundan tutarak karşı tarafa geçirdim, kim olduğunu bilmiyorum” dedim. Bunun üzerine olmadık dayaklar attılar, “bizimle alay mı ediyorsun” diye kaba darbelere maruz kaldım.

Buna rağmen sözlerimde ısrarlı oldum. Yere battaniye serdiler, çarmıh gibi bir tahta üzerine yatırdılar, ayak başparmağıma ve elimin serçe parmağına tel bağladılar. Elektrik işkencesi başladı. Şalter indir kaldır şeklinde saatlerce süren işkencede, sözlerimi değiştirmedim. Bir sorumlunun davranması gerektiği gibi davrandım; ser verdim sır vermedim.

İşkence deneyi olan herkes bilir, çözülmek bir kezdir arkası gelir. Direnmek de bir kezdir arkası gelir. Bu sorun işkence görenin beyninde döner durur. Kaba bir inatla, sizi çok mantıki kanıtları gibi gelen ithamlarıyla tuzağa düşürmek isteyebilirler, sizi tutarsız düşürmek için laf kalabalığına, kurgu ve yalanların her türüne başvurabilirler buna rağmen, reddederek direnme kararı aldınız mı, zalimlerin baskısı orada biter çöker. Galip gelirsiniz.

19 ağustos 1977'de itirafçı Engin Erkiner tek bir fikse bile yemeden, polis bileğini yakaladığı an teslim olmuştur. Ondan sonrası 20 sayfaya sığacak, kendi deyimiyle de "ikinci olan gizli ifadesinde" bilmediğimiz şeyleri de anlatarak, itirafçı olur. O gün itirafçı yasası olsaydı ilk müracaatı da kendisi yapacaktı. Bunu birlikte yattığımız zindan süreci ve mahkemeler karşısındaki teslimiyetçi tutumuyla biliyorduk.

Ankara emniyetinde işkencecilere karşı, hücremde ana dilimle şarkı söyledim, bu şarkılarıma Mustafa Burgaz ve kardeşi Fuat Burgaz da iştirak etti. Moralsizlere, moral verdim. Direnme azimlerini güçlendirdim.

Ankara'dan-İstanbul'a:

10 k    r gün sonra sabaha karşı bir otobüsle beni ve birlikte yakalandı  m arkadaşlardan Rezzan'ı İstanbul'a havale ettiler. Orada da hücrelerde, Uğur G  r'e suikast düzenleyen Hacı Demirkaya ve N.N.   yoldaşlara karşılaştım. Kan revan içindeydiler.

İstanbul emniyeti işkencesi ayrı bir alemdi. İlgili olduğum ithamında bulunulan eylem ve örgütsel faaliyetler İstanbul davasındaydı. İstanbul Bombacı Leyla davası diye basında bilinen davanın sanığı olarak İstanbul'a getirildim. Polis İşbirlikçisi, İtirafçı Engin Erkiner'in ifadesinde onlarca kez adımın eylem ve yönetici olarak geçmesi nedeniyle ilk kaz polise afişe edilmiştim. Firariydim. Firar sürecinde, temel ekibim Nebil Rahuma, Fuat   iler ve hanımı Mürüvvet yoldaştı.

Bu ekip bir arada da yakalanmadı. Hiç birimiz diğërimiz hakkında tek bir açık vermedik. Dolaysıyla da yaptığımız hiçbir eylem açığa çıkmadı. Şu saate kadar banka soygunu, kurşunlama, bombalama gibi bir dizi eylem bile açığa çıkmamıştır. Yönetici olma sorumluluğunun başarısı da tastamam buydu. Bu ekibin yaşayan üç üyesi bu onurlu duruşlarıyla demokrasi mücadelesine sıkıca sarıldılar.

İlk yakalandığım andan itibaren, her şeyi ret eden sözlerimin arkasında direndim. Aynı evde yakalandığım arkadaşları dahi, tanımadığımı “kalacak en ucuz yer olarak bu evde, bir odada öğrenci olarak kaldığımı” ısrarla yeniledim. Yakalandığım evdeki bulunuş nedenimi de tekrarlar gazete dağıtım ve satımı olarak ifade ettim ( o dönemler birçok öğrenci, geçimi için Hürriyet, milliyet, tercüman gibi gazeteleri satarak katkı sağlıyordu, bu algıyı sürekli olarak öne çıkarttım). Çok zayıf bir gençtim. İşkenceciler gelip beni seyrederdi. “Bu adam mı sorumlu olan” diye istihza ile bakarlardı. Benim ısrarlı duruşum, İstanbul sorgularında da devam edince, Rezzan yoldaşı kurtardı. İstanbul’da savcılıkça Rezzan serbest bırakıldı. Ben, üzerimde itirafçı Engin Erkiner’in açık ifadelerle ithamı olduğu için tutuklandım.

Nisan başında sağmalcılar ceza evine vardığımda, beni karşılayanlar arasında Nebil Rahuma yoldaş ve Emrullah Gemici bulunuyordu. O dönem, örgütümüzün bir üyesi olan Reha Çamuroğlu da sağmalcılardaydı.

Örgüt amblemini saha duvarına çizip O günün, Milliyetçi Cephe (MC) hükümetlerinden sonra gelen Ecevit Hükümetinde Adalet Bakanı Mehmet Can Sağmalcılar Cezaevini ziyaret etti. Cezaevi sorumluları olarak görüşmemiz basına da yansıdı. Gazetedeki fotoğraf altad

Geri planda örgüt amblemimiz duvarda resmedilmiş durumda, Bakan sırtı dönük olan, Mihrac Ural Bakandan sonraki, Halil Çaylı bildiri okuyan devrimci arkadaş. Altta “Bombacı Leyla” Belma Gürdil, kadınlar adına Bakanla konuşuyor.

**Mihrac Ural kötü yakalandı. Adamı ite kaka doğruyu söylemeye yaklaşıyoruz.**

**32 yıl sonra takip altında olduğunu söylüyor. Daha önce bundan hiç söz etmemişti.**

**32 yıl sonra fotoğraflardan söz ediyor. Daha önce bunun sözünü hiç etmezdi.**

**Ve eksik söylüyor ve de yalanlarıyla birlikte söylüyor.**

**Birinci yalan: Eşber'in ve kendisinin takibini bana bağlıyor.**

**Öyle olsaydı, 1978 yılı Ocak ayı başlarında Suluova'da MHP'lilerin gecesi bombalanmaz ve birkaç MHP'linin ölümünden sonra olaylar çıkmazdı. Eylem bizimdi. Eğer 1978 yılı Ocak ayı başında çıktığımız ilk mahkemede cezaevindeki baskıları protesto etmek amacıyla ifade vermemeyi kararlaştırmamış olsaydık, bu eylemin bize ait olduğunu açıklayacaktık. (O sırada Devrimci Yol, faşistler kendi kendilerini bombaladılar diyordu).**

**Samsun'da daha sonra kuyumcu soygunu da yapıldı.**

**Yani Karadeniz bölgesinde işler yolundaydı.**

**Mihrac Ural'ın her şeyi bana bağlaması normal... Başından beri böyle yapıyor ve dikkati başka tarafa çekmek istiyor.**

**Demek bütün bölgelerde polis takibi varmış!**

**Bunu açıklamak için neden 32 yıl bekledin?**

**Söyleyeyim, çünkü takke düştü kel göründü. Polisle anlaştığın ortaya çıktı. Sen yine bildik numarana başvurup herşeyin benden kaynaklandığını ileri sürüyorsun.**

**Sevsinler seni...**

**Bir an için söylediklerini doğru kabul edelim...**

**Bu durumda ben yakalandıktan sonraki aylar içinde değişik bölgelerde bir sürü iş nasıl yapıldı?**

**Her bölgede takip yoktu, bu senin uydurman...**

**Ben yakalandıktan sonra her bölgeye gitmiştin ve polise de bildiğin her şeyi –yayınlanmamış polis ifadende- anlattın.**

**Fotoğrafı konusunda da yalan söylüyorsun.**

**Sana Bursa genelevinin kapısında çekilmiş fotoğrafını göstermediler mi Mihrac?**

**Anlatsana o fotoğrafı...**

**Hani kimlik taşımadığın için geneleve girememiş ve kapıda giren arkadaşlarını beklemiştin.**

**Ülkenin her yanında arandığını iddia eden adam, kimlik taşımıyor. Ne kadar ilginç değil mi?**

**İnsanın aklına, acaba kimliği poliste miydi sorusu geliyor.**

**Yine adama dürte dürte şu gördüğün işkenceyi anlat noktasına getirdik. İşkencenin zerresini görmediği için uydurayım derken yüzüne gözüne bulaştırıyor.**

**Önce kaba dayak yemiř, sonra elektrik verilmiř...**

**Olmaz evladım olmaz... Polis falaka uygulamadan elektrik işkencesi uygulamaz. Polis iřkencesinde kaba dayaktan elektrięe atlanmaz.**

**Bir de çok ilginç... Mihrac Ural sözüm ona gördüğü işkence için zaman vermemiş. Eskiden üç hafta diyordu. Anlaşılan şimdi zamanda iskontoya gitmiş.**

**Sözünü ettiğin fotoğraf bizde de var. İyi etmişsin de sen basmışsın. Adamın suratına bakın... Hapishaneye geldikten kısa süre sonra... Hiç günlerce işkence görmüş hali var mı...**

**Bundan kısa süre sonra da Isparta'ya gelecek ve her sabah hepimizi spora kaldıracaktır.**

**İşkence yaramış adama sözün kısası...**

**Senin hayatın palavra Mihrac Ural... Polisle anlaştın. İşkence görmedin. Bu nedenle de cezaevinde zorlukla yürüyen birisi değildin, maşallah domuz gibiydin.**

**Unuttun galiba... Sen Bombacı Leyla davasında tahliye oldun. Avukat senin ve İbrahim yalçın için tahliye talebinde bulundu. İbrahim için talep reddedildi, seninki kabul edildi. Ama başka yerlerde de davaların olduğu için çıkamadın.**

**Aslında unutmadın! Sanıyorsun ki, bunları kimse bilmiyor...**

**Bu yazıda yok ama sürekli tekrarladığın başka bir yalan daha var: örgütü topladım.**

**Neyi topladın, bana da anlatsana...**

**Karadeniz'i mi topladın?**

**Dağılmamıştı ki toplayasın.**

**Balıkesir'i mi topladın?**

**Dağılmamıştı ki toplayasın.**

**Yoksa Adana'yı, İzmir'i ve daha başka yerleri mi topladın?**

**Yakalanma sonucu İstanbul dışında darbe yiyen yer yoktu ki toplayasın.**

**Ankara'yı mı topladın yoksa?**

**Ben yakalandıktan birkaç ay sonra Ankara'da yakalanma olur. Arkadaşlar banka soymak amacıyla bir taksiye el koyarlar, ancak şöförün ellerini iyi bağlamazlar. Şöför kurtulup polise haber verir ve yakalanırlar.**

**Biliyorsun herhalde değil mi... Ben yıllarca Ankara'da kaldım, örgüt de bu kentte kuruldu. Bu kentte tanımadığım insan neredeyse yoktur. Buna rağmen bu kent de olduğu gibi duruyordu.**

**Sen bölgeleri toplamadın. Her bölgeye gidip, kendini „lider“ olarak tanıtip, kafaya alacağın kişileri seçtin. Her tarafa sözünden çıkmayacaklarına inandığın kişileri gönderdin.**

**Normal bir insan böyle mi davranır?**

**Önceden hazırlanmış bir planın hayata geçirildiği belli oluyor.**

**Şu ifadeni de bir görelim Mihrac Ural...**

**Herkesin polis ifadesi var, seninki ise ortada yok.**

**Kimseninki arşive kalkmamış, seninki her nasılsa kalkmış.**

**MIT'in seni koruduğunu biliyoruz.**

**Gerçi bütün numaralarını ortaya döktük. Gizli itirafçılığını açığa çıkardık.**

**Seni dürte dürte, mecbur bırakarak bazı şeyleri açıklamak zorunda bıraktık.**

**Önce şu „normal“ polis ifadeni arşivinden çıkarıp açıkla, daha sonra da gizli ifadeni sorarız.**

**Senin iki ayrı polis ifaden var.**

**Ayıp yani... Hiç olmazsa birisini açıklar insan...**

**Çok değil, polise anlattıklarını bilmek istiyoruz...**

**Yazıyı tam bitiriyordum ki, hay allah, bunu belirtmezsem olmaz dedim...**

**Mahkemede teslimiyetçi olan sen miydin yoksa ben miydim Mihrac Ural?**

**Mahkemede siyasi ifadem var. Siyasi savunma değil, zira mahkeme savunma aşamasına geldiğinde ben çoktan kaçmıştım.**

**Sen ise, „benim ilgim yok hakim bey“ demenin dışında bir şey söylemedin, değil mi?**

**Öndere bak, öndere! Mehmet Avan'ın deyimiyle „en az 200 kişi yakalandığında bu örgütün önderi Mihrac Ural'dır demişti“... Ve sen tahliye olacağına inanıyordun. Mahkemelerde hakim karşısında boynun bükük duruyordun ve kaçmak istemiyordun.**

**Haklısın tabii... Sana „fazla yatmazsın güvencesi verilmişti“...**

**Öt Mihrac Ural öt... Daha fazla uğraştırma bizi...**

**32 yıl önce polise anlattıklarını bize de anlat...**